

KARIN SLAUGHTER DEELT HAAR BELANGRIJKSTE SCHRIJFLESSEN

‘Zelfs van slechte boeken kun je iets leren’

‘Een idee hebben is niet het moeilijkste gedeelte. Blijven zitten en uitzoeken hoe het verhaal goed zou werken, waar de *emotional beats* zitten en hoe de plot samenvalt met de ontwikkeling van de karakters, dat maakt schrijven pas écht lastig,’ aldus thrillerauteur **Karin Slaughter**. Haar twintigste boek *Verzwegen* is onlangs verschenen.

Door Jorieke van Noorloos

Vrouwen: het is oké om over donkere onderwerpen te schrijven

‘Ik ben in het zuiden van Amerika opgegroeid. Daar werd me verteld dat er iets mis met me was, omdat ik geïnteresseerd was in de donkere kant van het leven. Ik begon toen de boeken van Flannery O’Conner te lezen. Deze vrouw wordt over de hele wereld geprezen omdat ze over hele donkere onderwerpen schrijft. Ik besepte toen dat er meer mensen zijn zoals ik. Flannery O’Conner wordt doorgaans niet gezien als een thrillerschrijver, zoals ik, maar het wereldsucces van mijn boeken komt grotendeels door haar. Haar boeken bevatten alle elementen van een goede thriller: armoede, ongewone personages, kleine dorpen, mensen die je in de gaten houden... Mij werd vroeger gezegd dat vrouwen geen goede boeken kunnen schrijven. Sommige mannen vertellen me nu zelfs nog dat ze geen boeken van vrouwelijke schrij-

vers willen lezen. Doordat ik auteurs als Flannery O’Connor, Patricia Highsmith, Daphne du Maurier, Agatha Christie en Anya Seton ontdekte, zag ik in hoeveel getalenteerde schrijfsters mij al waren voorgegaan. Door hen realiseerde ik me dat vrouwen ook over donkere, verschrikkelijke dingen mogen praten, die vrouwen het vaakst ook overkomen.’

Blijf bouwen aan je hoofdpersonen, zodat ze interessant blijven

‘Standalones en boekenseries kunnen allebei op een andere manier uitdagend zijn. Het lijkt alsof het schrijven van een Will Trent- of een Sara Linton-boek (Slaughters bekendste hoofdpersonen, red.) makkelijker is, omdat ik hen al een hele tijd ken. Maar deze hoofdpersonen zijn juist lastig, omdat ik nieuwe dingen aan hen moet toevoegen die niet van het verhaal afleiden. Bijvoorbeeld dat Sara ineens bezig is met hekserij, wat je als lezer nog niet wist. Ik vind ze

allebei heel interessant, maar ik moet manieren blijven zoeken om ze ook interessant te houden voor andere mensen. Dat is belangrijk. Ik geniet ervan om aan de relatie tussen Sara en Will te werken, en de andere relaties, zoals die van Faith, Amanda en soms Lena en Angie. Wanneer ik een stand-alone schrijf, dan is het een uitdaging om karakters en settings te creëren die compleet nieuw en uniek zijn.’

Probeer origineel te zijn in het creëren van je hoofdpersonen

‘Ik heb er een hekel aan als een auteur te veel gebruikmaakt van stereotypes. Het karakter is een geïsoleerd iemand, drinkt te veel, speelt saxofoon, draagt een hoed... En ik vind het vreselijk als de vrouwen in het boek er puur zijn om te worden gered of verkracht. Vrouwelijke hoofdpersonen maken vaak domme keuzes die bedoeld zijn om de man in het boek er goed uit te laten zien. Het is veel uitdagender - en lonender - als je schrijft over slimme vrouwen. Dan moet je een manier vinden om de man in het boek er óók slim uit te laten komen. Will en Sara hebben beiden hun sterke en zwakke kanten en zien bepaalde dingen allebei op hun eigen manier. Het doel is om twee levendige personages te hebben die elkaar aan-

Verzwegen

Verzwegen gaat over een studente, die in haar eentje gaat hardlopen in het bos. Ze houdt zich voor dat dat geen reden is om bang te zijn, maar ze heeft het helaas mis. In het bos zit een monster verscholen, dat op het juiste moment wacht om toe te slaan.

De dader wordt gepakt en komt jarenlang in de gevangenis terecht, waarna de zaak wordt gesloten. Maar wanneer een andere jonge vrouw op exact dezelfde wijze wordt aangevalen, heropenen Will Trent en Sara Linton het dossier. Ze moeten snel zijn, want de moordenaar aast op zijn volgende slachtoffer.

‘Men vond dat er iets mis met me was omdat ik geïnteresseerd was in de donkere kanten van het leven.’

vullen en die beiden zinvol zijn. Ik heb nooit wegwerpfiguren in mijn boeken. Iedereen is er met een reden en heeft iets te zeggen. Het is lui als je niet zo met je karakters omgaat.’

Zet een kookwekker

‘Ik denk dat je brein het weet als je klaar bent om te schrijven. Voor mij is het soms lastig om te bedenken of ik het schrijven aan het uitstellen ben of last heb van een writer's block. Heel vaak is het uitstelgedrag. Daar heb ik een trucje voor. Ik pak een kookwekker, stel ‘m in op dertig minuten en zet ‘m op mijn fornuis. Dan ga ik achter mijn computer zitten en begin ik met schrijven, ook al blijf ik hoofdstuk één maar herschrijven en herschrijven. Ik zet mezelf ertoe om te schrijven en ik zeg altijd: als je na dertig minuten wil stoppen, dan mag dat. Maar dat is nog nooit gebeurd, ik wilde nooit stoppen. Ik hoop dat ik ook nooit zal stoppen!’

Schrijf het boek dat je zelf zou willen lezen

‘Ik heb altijd al gehouden van crime fiction. Voor mijn gevoel ontbrak in deze zeer levendige en diepzinnige boeken, waar ik het meest van hield, het perspectief van de vrouw. De verhalen gaan vaak over misdaden die voornamelijk vrouwen treffen, maar je leest er nooit over vanuit hun perspectief. Toen ik net begon met schrijven, vond ik het belangrijk om een stem te geven aan de voorheen stemloze, in dit geval de vrouw. Ik wilde schrijven én lezen over wat mijn vriendinnen en

ik zoal doormaken. Het beste advies dat ik kan geven aan een schrijver die net begint: schrijf het soort boek dat je zelf ook graag zou willen lezen.’

Herlees je verhalen

‘Ik ben nu bezig met mijn vierde stand-alone. Als ik die af heb, ga ik het vanaf het begin weer lezen en mezelf afvragen: is dit karakter op het einde van het boek geloofwaardig, als je kijkt naar hoe het verhaal begon? Wat ze ook meemaken, het moet passen bij hun persoonlijkheid. Ik wil niet dat een timide iemand aan het einde ineens op een agressieve manier handelt. Ik wil dat hun reis, bij gebrek aan een beter woord, logisch is. Soms is dat nog uitdagender in een stand-alone dan in een ander boek. Want terwijl ik over het karakter schrijf, leer ik ‘m zelf ook beter kennen.’

Wees meer dan een persoon met een idee

‘Iedereen op de wereld heeft waarschijnlijk één goed idee voor een boek, misschien wel meerdere. Een idee hebben is niet het moeilijkste gedeelte. Blijven zitten en uitzoeken hoe het verhaal goed zou werken, waar de *emotional beats* zitten, is wel moeilijk. Waar zitten de pijnpunten in het verhaal? Waar zitten de emotionele hoogtepunten? En hoe valt de plot samen met de ontwikkeling van de karakters? Dat maakt schrijven pas écht lastig. Als het je lukt om dat voor jezelf uit te vinden, dan ben je niet gewoon een mens met een idee. Dan ben je een schrijver.’

Lezen, lezen, lezen

‘Lees zoveel als je kan. Je kan zelfs iets leren van een slecht boek. Tip: zorg ervoor dat je zelf dan niet zo'n slecht boek schrijft.’

Geniet van het schrijven

‘Schrijver zijn is echt het enige wat ik altijd al heb gewild, in ieder geval sinds groep 1 op de basisschool. Ik dacht dat je niet kon leven van schrijven (en dat klopt - ik ben me er bewust van hoeveel geluk ik heb), dus ik had altijd een plan B en C. Ik wilde advocaat worden, horlogemaker, astronaut... Alle coole beroepen. Uiteindelijk werd ik insectenverdelger, daarna schilder, toen werknemer van een uithangbordenwinkel en vervolgens eigenaar van de uithangbordenwinkel. Maar ondertussen werkte ik wel aan mijn eerste boek. Ineens lachte het geluk me toe, want waar ik al mijn vrije uren in had gestopt, wierp eindelijk zijn vruchten af. Ik kreeg een boekendeal. En na al die jaren schrijf ik nog steeds. Iedere dag ben ik me er weer heel bewust van dat ik ontzettend veel mazzel heb en een van de gelukkigste mensen op aarde ben. Weinig mensen oefenen exact het beroep uit dat ze altijd al wilden doen.’ ■

Karin Slaughter (1971) debuteerde in 2001 met de thriller *Nachtschade*, het eerste deel van de zes delen in de Grant County-reeks. Deze serie liet ze enkele jaren later samengaan met de serie over politiemann Will Trent, die begon met *Triptiek* (2006). Inmiddels heeft Slaughter twintig thrillers op haar naam staan. Wereldwijd zijn er van haar boeken tientallen miljoenen exemplaren verkocht en wordt ze ook wel de Queen of Crime genoemd. Haar nieuwste thriller *Verzwegen* is in juni verschenen bij HarperCollins.